Ἱδρυτὴς
Βασίλ. Καλαϊζάκης
Διευθυντὴς
Ἰωάν. Καλαϊζάκης

ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΡΕΘΥΜΝΟΝ
Τρίτη
1
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
1957
Ἀριθ. Τηλ. 521

Ἀριθ. φύλλου 3420 | Ἔτος Ἱδρύσεως 1911 | Περίοδος Γ' | Τιμὴ φύλλου δραχμὴ 1.— | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα, «Πλατεῖα Ἡρώων»

ΑΙΣΙΟΝ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ 1957

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΛΑΙΣΜΟΝ ΜΑΣΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

ΤΟ ΑΝΑΤΕΛΛΟΝ ΕΤΟΣ

Τοῦ Διηγγέρου κ. ΣΠΥΡΟΥ Τ. ΛΙΤΙΝΑ

Μέσα εἰς τὴν Αἰωνιότητα τοῦ χρόνου τὰ ἔτη ἔρχονται καὶ ἔρχονται καὶ παρέρχονται ἐνῶ ἡμεῖς καὶ ἡ Γῆ μας, ἀπειροελαχιστεῖ, ἠστρεβλιζόμενοι εἰς τὴν ἀπεραντοσύνην τοῦ Σύμπαντος, τρέχεμεν ὁλοταχῶς πρὸς τὸ Ἄπειρον.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν τοῦ τέλους ἑνὸς ἔτους τό ὁποῖον ἐπί 366 τόσες ἡμέρες μᾶς ἦγε καὶ μᾶς ἔφερε καὶ πρὸ τοῦ κατωφλίου τοῦ νέου ἔτους, ποὺ διαβαίνομεν, ἀξίζει νὰ κάμωμεν ἄν ὄχι τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ διαρρεύσαντος πλέον 1956 καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὰς προβλέψεις τοῦ ὑποφώσκοντος 1957, τοὐλάχιστον μερικὰς διαπιστώσεις ὡς πρὸς τὸ τύχας τοῦ κόσμου καὶ τῆς Ἑλλάδος μας εἰδικώτερον κατὰ τὴν τωρινὴν ὑπέρποτε κρίσιμον καμπὴν τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους.

Εἶναι θλιβερὸν νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος, παρὰ τὴν ἀλματώδη πρόοδόν του καὶ τὴν ἀπίδανον ἐξέλιξίν του, ποὺ τὸν ἔφερε νὰ δεσπόσῃ τοῦ ἐπιγείου τούτου κόσμου, δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ καὶ νὰ κυριαρχήσῃ τοῦ ἑαυτοῦ του, εἰς τρόπον ὥστε νὰ βελτιώσῃ καὶ νὰ ἡμερώσῃ τὴν ψυχήν του:

Τὰ ἴδια ζῷδη ἔνστικτα, αἱ κακίαι, τὰ ἴδια πάθη ποὺ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου κατέτρυχον τὸν ἄνθρωπον ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερον νὰ τὸν ταλαιπωροῦν: Ἡ βουλιμία, ἡ ἀπληστία ἡ βαρβαρότης, ἡ ἀχαριστία, ἡ χαρεκακία, ἡ ἀδικία, ἡ ὀπισθοδρομικότης, ἡ ὑποκρισία, ἡ ἀναισθησία καὶ ἡ ἀπονία ἀπέναντι τοῦ συνανθρώπου ἐν παύουν καὶ σήμερον ἀπὸ τοῦ νὰ δεσπόζουν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ διϊωματικός συμβατισμὸς καὶ ἡ μονολιθικὴ διέπουν κυριαρχοῦντας τὰς μεταξὺ τῶν Κρατῶν σχέσεις.

Παρὰ τὴν ἐγομένην πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ ἔλκηται λαοὶ ὅπως ὁ λαὸς τῆς Κύπρου μας στενάζουν ὑπὸ τὸ πέλμα ἀτυχῶν καταστάσεων καὶ αὐτοκρατόρων ξένων τυραννικῶν ὁποῖοι, διὰ νὰ συνεχίσουν τὴν κακοδυναστευσιν καὶ μεταλλεύσιν των δὲ ὀρρωδοῦν πρὸ οὐδενὸς ἐγκλήματος κατὰ τῶν μαρτύρων τούτων τῆς Ἐλευθερίας, πειρώμενοι ἀνερυθρίαστως νὰ καταστήσουν τὸν «ἥσσονα» λέγον «κρείττονα». Ἑκατομμύρια πολίτων ἀνθρώπων χειμάζονται δεινῶς ὑπὸ αὐτοσχεδίων δικτατόρων ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐφαρμογῆς νέων κοσμοθεωριῶν, αἱ ὁποῖαι διεκδικοῦν δι' ἑαυτὰς τὸ ὁλοσήμερον καὶ τὴν μονοκρατορίαν, ἀδιαφορώντας διὰ τὴν θέλησιν τῶν πειραματοζώων ἀνθρώπων των.

Ὁλόκληροι, παραλλήλως, λαοὶ καὶ κράτη διαπερῶνται διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ἐπειδή... ἐτόλμησαν νὰ διεκδικήσουν τὴν ἐλευθερίαν των καὶ μάλιστα τοῦτο γίνεται ἐν ὀνόματι τῆς Εἰρήνης.. Εἰρήνης! Ἄλλαι χῶραι τέλος, καταστρέφονται καὶ δηώνονται διὰ λόγους τοσοῦτον τῆς συμφέροντολογικοὺς ἐν ὀνόματι τῆς Εἰρήνης καὶ αὐταί! Ἡ Βία θριαμβολογεῖ καὶ ἀνὰ τὴν Γῆν μας πλανᾶται τὸ φάσμα τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς ὁλοκληρωτικῆς καταστροφῆς μὲ τὰς νέας πυρηνικὰς ἐκκρήξεις ποὺ ἐπενόησεν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς καὶ ἀντὶ νὰ γίνουν ὄργανα τοῦ Ἀγαθοῦ καὶ τῆς προόδου, κατέστησαν, ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ Σατανᾶ, ὄργανα τοῦ Κακοῦ καὶ τοῦ ὀλέθρου.

Ἀντὶ τοῦ Οὐρανίου Ἰησοῦ βασιλεύει εἰς τὸν κόσμον ὁ ἐρεβώδης Μαμμωνᾶς. Αἱ διδασκαλίαι τοῦ Θεοῦ τῆς Καλωσύνης, τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Εἰρήνης διεστρεβλώθησαν καὶ παρηρμηνεύθησαν καὶ κατήντησαν εἰς τὰ χείλη τῶν ἀνθρώπων ἐντελῶς ἀγνώριστοι. Πλοῦτος ἰησουϊτισμὸς ἐξηπλώθη καὶ ἠλλοίωσε καὶ διέστρεψε τὰ κηρύγματα τῆς Εἰρήνης, τὸς παραινέσεις πρὸς καλωσύνην, τὰς προτροπὰς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀνεξικακίας, ποὺ ἐκήρυξεν ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος.

Ὑπ' αὐτὰς τὰς συνθήκας ὁ κόσμος εἰσέρχεται περίφροντις καὶ ἀνήσυχος εἰς τὸ νέον ἔτος 1957.

Οἱ Ἕλληνες, παρὰ ταῦτα, αἰσθάνονται ἀνακουφίσιν διότι εὑρίσκονται τοὐλάχιστον ἐθνικῶς ἡνωμένοι ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Θεοῦ τοῦ πρὸ ὀλίγου ἐνανδρωπήσαντος, ὑπὸ τὴν πατρικὴν προστασίαν τοῦ Λαοφιλοῦς Βασιλέως μας καὶ ὑπὸ τὴν φωτεινὴν ἀντίληψιν τῆς πονετικῆς καὶ δραστηρίας Βασιλίσσης μας. Κυβερνώμενοι δὲ ἀπὸ νουνεχῆ καὶ ἄγρυπνον Κυβερνήτην, τὸν λαοπρόβλητον κ. Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν, συνεπικουρούμενον ἀπὸ ἱκανοὺς καὶ λαμπροὺς συνεργάτας προσβλέπουν μετ' ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ νέον ἔτος 1957, ποὺ θὰ φέρῃ τὴν Ἐλευθερίαν εἰς τὴν πολυβασανισμένην Κύπρον μας καὶ ἀτενίζουν εὐθαρσῶς πρὸς τὸ μέλλον καὶ τὰ πεπρωμένα τῆς αἰωνίου, ἀκαταλύτου καὶ ἀναλλοιώτου Ἑλληνικῆς Φυλῆς καὶ τῆς ἀνεσπέρου Ἑλληνικῆς Πατρίδος μας.

ΣΠ. Τ. ΛΙΤΙΝΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΡΕΘΥΜΝΙΟΥΣ

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ κ. ΕΜ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ

Καθ' ἣν στιγμὴν πορευόμεθα πρὸς τὸ νέον ἔτος, ἄς μοῦ ἐπιτρεπῇ νὰ ἀπευθύνω θερμὸς εὐχὰς πρὸς τὸν Ρεθυμνιακὸν λαόν, ἐπευχόμενος ὅπως ἀποβῇ τοῦτο, δι' αὐτόν, ἔτος εὐημερίας καὶ ὁπωσδήποτε ἔτος βελτιώσεως τῶν διωτικῶν του ἀναγκῶν καὶ τῆς ἐν γένει ζωῆς του.

Ἀναγκαία εἶναι ἡ βεβαιότης ὅτι τὸ ἀπερχόμενον ἔτος ὑπῆρξεν ἀρκετὰ γόνιμον εἰς ἐκτελέσεις δημοσίων καὶ κοινωφελῶν ἔργων διὰ τὸν νομὸν Ρεθύμνης. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν, ὅπως εἶναι ἡ γέφυρα Ἀτσιπουλίου καὶ αἱ ἀσφαλτοστρώσεις τῆς ὁδοῦ Ἀρκαδίου (ἐν τῇ πόλει) καὶ τῆς πλατείας τῶν Τεσσάρων Μαρτύρων, ἀπεπερατώθησαν καὶ ἄλλα εὑρίσκονται ὑπὸ ἐκτέλεσιν. Ἀπεπερατώθησαν ἐπίσης πλεῖστα ἄλλα μικρότερα ἔργα, τὸ σύνολον τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ βαρυσήμαντον συμβολὴν διὰ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου μας. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις διέθεσε κατ' αὐτὸ μόνον διὰ τὰ μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα τοῦ νομοῦ Ρεθύμνης, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, Δ. 124.000 δρχ. καὶ ὅτι ὁ νομὸς Ρεθύμνης, ἔρχεται πρῶτος ἐξ ὅλων τῶν νομῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

Καὶ ὀφείλονται δι' αὐτὰ εὐχαριστίαι πρωτίστως βέβαιαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν κ. Νομάρχην καὶ εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων κ. Ἀγγελιδάκην, καὶ τοὺς συνεργάτας του, ὡς καὶ εἰς τὸν κ. Νομομηχανικόν, διὰ τὰ δημόσια ἔργα, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον ἐπεμελήθησαν τῶν μελετῶν καὶ τῶν ἐκτελέσεων τῶν ἀνωτέρω ἔργων.

Ἀλλ' ἐξ ὅλων τὸ σημαντικώτερον καὶ τὸ μᾶλλον βαρυσήμαντον γεγονὸς ἀποτελεῖ ἡ θεμελίωσις τῶν λιμενικῶν ἔργων Ρεθύμνης καὶ ἡ συντελουμένη πρόοδος αὐτῶν, ἐξ οὗ γεννᾶται δεδικαιολογημένη ἡ προσδοκία, ὅτι ἐντὸς τοῦ ἀρχομένου νέου ἔτους θὰ ἀχθῇ εἰς αἴσιον πέρας τὸ ἐκτελούμενον ἔργον. Διὰ τὴν συντελουμένην προσπάθειαν χρεωστεῖται ἐπίσης εὐγνωμοσύνη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν συνετὴν ἀντίληψίν της καὶ διὰ τὴν πρωτοβουλίαν ἣν ἀνέλαβε, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς ἔργου ποὺ ἀποτελεῖ μάγχον, ἀπὸ αἰώνων, πόθον τοῦ Ρεθυμνιακοῦ λαοῦ. Καὶ αἱ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν εὐχαριστίαι ἀποτελοῦν καθῆκον μας διότι ἐκτὸς τοῦ διατεθέντος ἤδη ἑνὸς ἑκατομμυρίου δρχ. 1.000.000, εἶναι βεβαιωμένον ὅτι ἐνέγραψεν ἤδη τὸ ἐκ δύο ἑκατομμυρίων δρχ. (2.000.000) ὑπόλοιπον τῆς ὑπ' αὐτῆς ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν 1957 διὰ τὸν λιμένα Ρεθύμνης.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου τούτου θὰ ἀποτελέσῃ ἱστορικὸν σταθμὸν διὰ τὴν πρόοδον, τόσον τῆς πόλεως, ὅσον καὶ ὁλοκλήρου τοῦ νομοῦ, διότι, ἄν καὶ περιττὸν ἴσως, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ τονισθῇ ὅτι μὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος θὰ ἐξυπηρετηθῇ βεβαίως πρωτίστως ἡ πόλις, ἀλλὰ θὰ ἐξυπηρετηθοῦν καὶ ὕψιστα συμφέροντα καὶ τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου (γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων), ὄχι μόνον διότι δι' αὐτοῦ συντελεῖται ἡ ἐπιβατικὴ κίνησις ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ νομοῦ, ποὺ ἐνδιαφέρει ἐξ ἴσου αὐτοὺς καὶ ἀγρότας, ἀλλὰ καὶ διότι δι' αὐτοῦ διεξάγονται αἱ εἰσαγωγαὶ καὶ αἱ ἐξαγωγαί μας, αἱ ὁποῖαι πρωτίστως ἐνδιαφέρουν τοὺς ἀγρότας. Τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ἐξαγωγῶν ἀφορᾷ γεωργικὰ καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα καὶ προδήλως γίνεται τοῦτο ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τούτων μὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος αὐξάνονται αἱ ἐλπίδες ἐκτελέσεως κοινοφελῶν ἔργων, εἰς εὐρυτέραν κλίμακα, εἰς τὴν ὑπαιθρον, τῶν ὁποίων ἀμέσως ἐπόμενον θὰ εἶναι ἡ ἀξιοποίησις τοῦ ὑπογείου πλούτου (ὀρυχεῖα σιδήρου, λιγνίτου κλπ.)

Ὁ πρόχειρος αὐτὸς ἀπολογισμὸς ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν νομὸν μας ὑπῆρξεν ἔμπρακτον καὶ θερμόν, τόσον διὰ τὴν πόλιν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ὑπαιθρον, καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον τὸν ὁποῖον κυρίως ἀφορῶν τὰ ἐκτελεσθέντα καὶ ἐκτελούμενα κοινωφελῆ ἔργα (ὑδραγωγεῖα, δρόμοι τσιμεντοσύλλακες γέφυραι κλπ.) Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο οὐ μόνον ἀποτελεῖ μέτρον κρίσεως διὰ τὴν στοργὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν τόπον μας, ἀλλὰ καὶ εὐοίωνον προσδοκίαν διὰ τὸ μέλλον. Καὶ ὁ λαὸς δύναται νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι ἀπὸ τῆς ἰδικῆς μας πλευρᾶς ἐν θὰ λείψουν οὔτε αἱ μέριμναι διὰ τὰ γενικὰ ζητήματα τοῦ νομοῦ, οὔτε ἡ συμπαράστασις καὶ οὔτε ἡ ἐπαγρύπνησις. Πρέπει ὅμως νὰ μὴν λησμονοῦνται αἱ σημεριναὶ ἀντιξότητες καὶ αἱ μεγάλαι δυσχέρειαι τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ Ἔθνος, ὥστε αἱ ἐλπίδες μας νὰ συμπορεύωνται μὲ τὴν σημερινὴν πραγματικότητα. Ἀλλ' ἀκριβῶς αἱ ἀντιμετωπιζόμεναι ἀντιξοότητες καὶ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι καθιστοῦν ἔτι μᾶλλον ἄξιον πρόσεκτον καὶ ἄξιον μείζονος ἐκτιμήσεως τὸ συντελεσθὲν εἰς τὸν Νομὸν μας Κυβερνητικὸν ἔργον, ἡ δὲ συνέχισίς του, εἰς τὸν αὐτὸν τόνον καὶ ρυθμὸν θὰ πρέπει νὰ προκαλέσῃ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν Καραμανλῆ.

Μὲ τὰς διαπιστώσεις αὐτὰς ἀπευθύνω καὶ πάλιν θερμοτάτας εὐχὰς πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Νομοῦ.

Ε. Μ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ
Πρώην Ὑπουργὸς

ΕΥΧΑΙ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Μὲ αἰσθήματα φιλίας καὶ πολλῆς ἀγάπης ὁ Νομάρχης εὔχεται εἰς τὸν Λαὸν τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1957 κάθε προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν καὶ χαράν

ΣΑΝ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ Τ' ΑΣΤΕΡΙ

Ἕνα βράδυ θὰ θυμᾶμαι στὴ ζωή μου ἕνα βράδυ
ποὺ θὰ λάμπῃ ἐς σῆς σκέψης τὸ πυκνὸ τὸ σκοτάδι
σὰν τῆς Βηθλεὲμ τ' ἀστέρι,
καὶ στὴ θύμιση θὰ φέρῃ
δυὸ ματάκια, δυὸ λογάκια δυὸ χεράκια ἐκεῖ στὸν ὥμο
σ' τοῦ χοροῦ τὸ πήγαινε ἔλα τὸν ἀκούραστον τὸν δρόμο...

Δὲν θὰ πῶ τὸ μυστικό μου γιὰ τὸ θεῖο ἐκεῖνο βράδυ
ποὺ δ' ἀπλώθη στὴ ψυχή μου ξανανιώματος τὸ χάδι
μόνο ἐσύ θὰ μοῦ τὸ ξέρῃς
κι' ἀπ' τὸ βάρος θὰ ὑποφέρῃς...
Καὶ στὸν τάφο ὅταν θὲ νἄρθουν τὰ στερνὰ Χριστοῦ γεννᾶ μου
θὰ τὸ πάρῃ γιὰ στερνὰ της χτυποκάρδι κι' ἡ καρδιά μου

Δ. ΧΙΝΟΠΩΡΟΣ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Προσσατενίζομεν τὸ ἀνατέλλον ἔτος 1957 μὲ τὴν βεβαίαν προσδοκίαν τῆς καλλιτέρας αὔριον. Ἡ χθὲς ἔσβυσε μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου καὶ παρέλαβε μαζί της ὅλην τὴν κακὴν συγκομιδὴν τῶν πικριῶν καὶ ἀπογοητεύσεων τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ὑποδεχόμεθα τὸ νέον ἔτος μὲ ἐλπίδας διότι πιστεύομεν εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ Ἔθνους, διότι ἐλπίζομεν εἰς τὰ πεπρωμένα του, διότι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ποθεῖ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν δόξαν μιᾶς εἰρηνικῆς δημιουργίας, καὶ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς ἐργασίας διὰ μίαν ζωὴν καλλιτέραν, ἀξίαν τῶν προσδοκιῶν του, σύμφωνον μὲ τοὺς πόθους του.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς αἰσθάνεται τὴν χαρὰν μιᾶς ὡραίας ἀνατολῆς, ἡ ὁποία ἔρχεται ὡς ὑπόσχεσις μιᾶς νίκης τῆς θελήσεώς του καὶ εἰς τὴν ψυχήν του ἀναζωογονεῖται ἡ φλὸξ τῆς Ἐλπίδος.

Στρέφομεν τὸ βλέμμα μας πρὸς τὸ νέον ἔτος, ἔτος πλῆρες ἐλπίδων, γαλήνης καὶ φωτός. Ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἀντλῶμεν πολύτιμα διδάγματα, διότι αἱ σελίδες αὐτοῦ εἶναι πλήρεις παραδειγμάτων αὐτοθυσίας καὶ πατριωτικοῦ μεγαλείου, καὶ ὁπλιζόμεθα μὲ τὴν καρτερίαν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ἡ κρισιμότης τῶν περιστάσεων, βέβαιοι ὅτι κατὰ τὸ νέον ἔτος θὰ χαιρετίσωμεν τὸ τέρμα τῆς δουλείας τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων καὶ τὴν ἀνατολὴν μιᾶς ἐλευθέρας Κύπρου.

Ἡ χαραυγὴ τοῦ νέου ἔτους ἄς μᾶς εὕρῃ ἀκλονήτους εἰς τὴν σκοπιὰν ὅπου ἐτάχθημεν, πιστεύοντες εἰς ἑαυτοὺς καὶ τὸ μέλλον τῆς χώρας. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς χθὲς, τῆς σήμερον, καὶ τῆς αὔριον, αἰσιόδοξος, ἐνθουσιώδης πλήρης αὐτοπεποιθήσεως χωρεῖ πρὸς ἕνα καλύτερον μέλλον, πρὸς τὴν εὐτυχίαν καὶ χαράν, πρὸς τὴν αἰωνίαν ἐλευθερίαν τῆς ἐνδόξου Πατρίδος μας.

Τὸ νέον ἔτος 1957 θὰ εἶναι ἔτος εἰρήνης, ἐργασίας καὶ εὐτυχίας δι' ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Κάθε μέρα ταξειδεύει φέρη τὸ πλεῖστον πλησιέστερον πρὸς τὸν λιμένα. Ἡ Θεόπνευστος ὁλκὰς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἡ πολλάκις κλυδωνιζομένη, ἀλλ' οὐδέποτε καταποντιζομένη, ὁσονδήποτε πολλαὶ καὶ ἰσχυραὶ τρικυμίαι καὶ λαίλαπες καὶ ἂν τὴν συναντήσουν εἰς τὸ διάμεσον τῶν αἰώνων ταξειδεύουν νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸν Θεῖον προορισμόν της, τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Διότι πηδαλιοῦχος της εἶναι αὐτὸς ὁ Κύριος. Αὐτὴ ἡ ἰδία εἶναι ὁ εἰς τοὺς αἰῶνας προεκτείνόμενος Χριστός. Κάθε ἔτος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι «αἰῶνιος». Διότι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ της ὁδηγοῦν ὅλα τὰ ἔτη τῆς χρηστότητος Κυρίου. Καὶ τὰ κατὰ κόσμον ὀλιβερὰ καὶ τραγικὰ ἔτη. Πρὸ πάντων αὐτά. Διότι ἡ ὁδὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ὁδὸς τῶν θλίψεων. Γνωρίζει διὰ τῆς τρίβου τοῦ πόνου νὰ ὁδηγῇ τὰ τέκνα της εἰς τὴν σωτηρίαν. Γνωρίζει καὶ διὰ τῶν ἀκανθῶν νὰ πλέκῃ στεφάνους δόξης δι' αὐτά. Ὁπόνος τῶν εἶναι ἡ ποίησίς της. Καὶ οἱ στεναγμοὶ των εἶναι ἡ ὑμνῳδία της. Ἡ ὑπομονή των εἶναι ἡ χαρά της, καὶ ἡ καρτερία των εἶναι ἡ δύναμίς της. Κάθε νέον ἔτος εἶναι ἕνας ὁδόμας εἰς τὸ στέμμα της. Κάθε δοκιμασία, καὶ ἕνα βῆμα πρὸς τὸν θριαμβον της πάντοτε ἐπὶ γῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας. Ἂς ἀντλήσωμεν λοιπόν, δύναμιν ἀπὸ τὴν δεῖαν ἀποστολὴν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, καὶ πίστιν, ἀπὸ τὴν ἀσφαλῆ διὰ μέσου τῶν αἰώνων πορείαν της. Ἂς ἐναρμονίσωμεν τὸν σκοπὸν τοῦ ἐπιγείου βίου μας πρὸς τὴν αἰώνιον ἀποστολὴν τῆς ἐκκλησίας. Ἂς ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἀπολύτως κανεὶς κίνδυνος καμμία περιπέτεια, καμμία κατὰ κόσμον συμφορὰ δὲν δύναται νὰ ἀλλοιώσῃ τελικῶς τὴν ἁγίαν μας Ἐκκλησίαν, οὔτε τὴν ἔβλαψε ποτέ. Τὰ νέφη καὶ αἱ καταιγίδες ἔρχονται καὶ παρέρχονται, ἀλλ' ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία Αὐτοῦ μένουν εἰς τὸν αἰῶνα. Μὲ αὐτὰς τὰς πεποιθήσεις ἄς χαιρετήσωμεν τὸν νέον τῆς χρηστότητος Κυρίου ἑνιαυτόν.

Ἀθῆναι 29)12)1956

†Χ. Μακρυγιαννάκις
Θεολόγος

ΝΟΥΝΟΥ

ΒΙΒΛΙΑ ΕΚΛΕΚΤΑ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
Η ΜΟΡΦΩΣΗ Κ. ΜΑΥΡΟΥΛΑΚΗ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΔΙΑΔΩΡΑ